Universitätsbibliothek Paderborn

Summmula clarissimi iurisco[n]sultissimiq[ue] viri Raymundi

Raimundus <de Pennaforti>

Colonie, 4.III. 1502

VD16 R 168

Triplicia sunt festa

urn:nbn:de:hbz:466:1-31223

Visual Library

tus ſanguis chriſti effuſus de corpore eius ponatur in vna parte altaris.
et ex alia pte ſanguis ꝯſecratus. tūc dicitur ꝙ ſanguis ꝯſecratus ē magis
venerādus. Ratio eſt. qꝛ vſqꝫ in triduo aīa chriſti fuit ſepata a corpore et
ſanguine. quia corpus xpī in ſepulchro fuit. anima vero apud patres in
lymbo. Etiam deitas fuit ſeparata a ſanguine. quia non poteſt dici fili-
us dei effuſus eſt in terram, ideoqꝫ ſanguis ꝯſecratus eſt magis venerā-
dus. quia ibi eſt vera deitas. Item ibi integer eſt chriſtus immortalis et
impaſſibilis, ſed vt pependit in ara crucis ibi erat paſſibilis ⁊ mortalis.
ideo ſanguis xpī ꝯſecratus eſt magis venerādus. ¶ Quintus caſus eſt
q̄re quotidie miſſe celebrātur. cum tm̄ xp̄s niſi ſemel paſſus eſt. ⁊ tātum il-
lud ſacramentū eſt memoriale dominice paſſionis. Ibi reſpōdetur ꝙ q̄t-
tuor ſunt cauſe illius ſm Innocentium. Prima eſt. qꝛ oportet ſemꝑ para-
tā eſſe medicinā ꝯtra pctā quotidiana. vnde extra in de ꝯſecratōe diſtin-
ctione ſecūda. ca. vtrū figura. Iteraturqꝫ quotidie oblatio. licet xp̄s ſemel
paſſus ſit. qꝛ quotidie peccamꝰ. ſine quibꝫ mortalis infirmitas viuere nō
poteſt. ⁊ ideo qꝛ quotidie labimur in pctā. quotidie pro nobis xp̄us my-
ſtice immolatur. Scd̄a cauſa. quotienſcunqꝫ corpus xpī ſumitur habetur
memoria paſſionis xpī. vnde quotienſcūqꝫ feceritis hoc in meā facite cō-
memoratōem. ergo vt habeatur memoria paſſionis xpī quotidie miſſe ce-
lebrantur pro viuis ⁊ mortuis. Tercia cā eſt. vt nobis chriſtus quotidie
vniatur ſacramētaliter ⁊ nos ei ſpiritualiter. Quarta cā. vt vero agno lo-
co typici vtamur. quē iudei ad veſperas ꝯuertēdo eſurierūt. ſm illud pſ.
Cōuertentur ad veſperā ⁊ famē patientur vt canes. nā vbi veritas venit
figura. i. vetus teſtamentum (qđ fuit figura noui teſtamenti) ceſſauit.
¶ Alius caſus. ponatur ꝙ calix cū vino ꝯſecrato ſine ſanguine xpī fuiſſet
eleuatus in triduo mortis. tūc dubitatᷣ vtꝝ fuiſſet adorādus. Ibi reſpon-
detur ꝙ triplex eſt adoratio. ſcꝫ latria. hyꝑdulia. ⁊ dulia Latria eſt honor
ſoli deo exhibendus. ſed dulia dꝛ ſeruitiū impenſum creature. ſed hyꝑdu-
lia dꝛ ſeruitus que eſt ſupra duliā. ⁊ hec xpī humanitati debetur. Dicitᷣ er-
go ꝙ illa hoſtia fuiſſet adorāda dulia adoratōe ⁊ nō latria. qꝛ deitas fuit
ſepata a ſanguine. Alij āt dicunt ꝙ corpus vel ſanguis eius bn̄ potuiſſet
cōſecrari ꝑ triduū mortis ⁊ adorari adoratione latria. qꝛ ex vi verboꝝ dei-
tas fuit vnita cū corꝑe ⁊ ſanguine. ¶ Vltimo dubitaret q̇s de duobꝫ ſa-
cerdotibꝫ. quoꝝ vnus ſimularet ſe celebrare ⁊ nō celebraret propter conſcī-
entiā mortalis peccati. alter vero celebraret cum ꝯſcientia mortalis pecca-
ti ꝓpter timorem dn̄i ſui. tunc queritur quis eorum magis peccat ⁊ graui-
us. Reſpōdetur ꝙ ille qui ſimularet ſe celebrare. qꝛ per hoc circunſtantes
cōmitterent ydolatriā ex eo ꝙ adorarent creaturā. ſcꝫ hoſtiā non conſecra-
tā. vnde Innocentius. cum plura obijcienda remedia que veris damnis
ſunt grauiora. proculdubio videtur magis offendere qui fraudulentiaꝫ
ꝯſumeret. ſic ille qui ſe ſimularet celebrare ⁊ nō celebraret plus peccaret il-
lo qui celebraret ⁊ non ſimularet

¶ De collectarū finibus et principijs earūdem.

.i. in ſolennitatibꝫ .i. in celebratōe miſſe
In ſummis feſtis ad miſſam dicitur vna